

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vita P. Balthassaris Alvarez, Societatis Iesv Religiosi

Puente, Luis de la

Coloniae Agrippinae, 1616

Cap. IX. Magnum fructum facit Abulæ in multis personis insignis virtutis

urn:nbn:de:hbz:466:1-42916

ximis familiaritate occurrétes: & gaudebat, cùm occurreré: vt hoc exéplo eos existimaret, ad libenter similes occasionses amplectendas: vt ita in perfectione cresceré, sicut ipse ex eis proficiebat. Omniū, quæ in hoc capite retulimus, præclarissima exépla videre licebit, cùm referentur particula ria, quæ gesit in varijs locis, in quibus fuit.

C A P V T I X.

MAGNVM FRVCTVM FACIT

*Abulæ in multis personis inse-
gnis virtutis.*

VONIAM Deo D.N. (cuius a sapië- A N N O
tia attingit à fine usque ad finem fortis 1559.
ter, & disponit omnia suauiter) omnes a Sap. 3.1.
omnium prouinciarum, ciuitatum, ac
locorum Ecclesiæ, & totius mundi
spirituales necessitates sunt notæ; imò & ipsa ta-
lenta ac facultates Operariorum suorum Euāge-
licorum perspectas habet: solet particulari suā
proudētia eos in diuersas partes mittere, ad mes-
sem animarū colligendā: assignando vnicuiq; il-
lorū locū, ex quo possit copiofiorem fructū colli-
gere: & ipsem amplius prospicere: quāvis inter-
dum ex occultis suis iudicijs alteri horū, interdū
alteri plus attendat. In quem modū, post aduentū
spiritus Sācti, assignauit vnicuiq; Apostolorū Re-
gionē ac Prouinciā, ubi esset Euāgeliū prædicatu-
rus: S. Petrus missus est Romā; S. Ioannes in Asiam;
S. Iacobus in nostrā Hispaniā; alij ad alia regna &
in signes ciuitates, in quibus magnū fructum col-
legerunt, magnosq; labores subierūt, seminantes
eam semētem, quæ postea per alios discipulos, eō
perue-

peruenientes, copiosum protulit fructum. Eadem etiam Prudentiam habuit Deus D.N. erga reliquos operarios, Apostolorum successores; & similiter erga Patrem nostrum Balthassarem: quoniam non absque cœlesti consilio ministeria sua erga proximos exercere coepit in Abulensi Ciuitate: qua præparatam habebat Deus segetem multam valde, maturam ad messem. Nouem annos ibi mansit, exercens magno labore Ministri Collegii Officium. Illud enim Officium & Collegij pauperis & egeni incommoditas ipsum obligabat, prospiciendum reliquorum necessitatibus, suorum oblitum: præcipue quod ferè semper tali super se totum gubernationis pondus. Toto enim illo tempore non nisi duo fuerunt Rectores, Pater Dionysius Vazquez, qui mansit sexquiannum; & Pater Gaspar Salazarus, qui tantum per nouem menses: eò quod sancta Obedientia ad alia loca migrare iussit: in quorum absentia gubernauit Pater hic Balthasar Collegium reliquo tempore, licet semper cum titulo Ministri. Et præter hoc etiam audiebat Confessiones sacerdotalium ad illud templum accedentium; eratque assiduus in Confessionali; & quando opus erat, etiam exhibebat ex Collegio ad agendum cum illis de salute animalium. Adeoque fuit in hac re strenuus, vt notabilem fructum in multis fecerit; præcipue in aliquibus, quos Deus ad excelsos Sanctitatis gradus elegerat. Et quoniam boni discipuli (vt ait Apostolus) sunt b^r corona, gloria, & gaudium sui Magistri; nec exiguum testimonium prudentiae, sapientiae, & sanctitatis eius, qui docuit, ac direxit illos ad eam, quam ipsi habebant consequendam.

b Philip. 4.1.

non erit abs re ad ostendendum magnum spiritum , & facultatem Patris Balthassaris Aluarez ponere in hoc capite , & in aliquibus sequentibus magna quedam , & memoranda discipulorum eius in schola perfectionis , in qua insigniter excelluerunt: siquidem Deus voluit hanc ei gratiam facere , ut tales haberet tā in ipsa Societate , quā extra illam ; faciens vt eius verba essent (vt Ieremias ait) c *quasi ignis , & quasi malleus: ut igne deuotionis corda emolliret , malleo vero mortificationis cum summa dexteritate eos dolaret , ac poliret; vt ex ijs , quæ referemus apparebit.*

PRIMVM in eā tunc ciuitate erat non parvus proborum Sacerdotum numerus , quos colligerat , sibiique coniunxerat Magister Daza , vir insignis virtutis , vt in adiuuandis animabus pauperumque necessitatibus subueniendis ipsum adiuuarent , non solū in ipsa ciuitate , sed etiam in rotā illa Dioecesi . Sed statim atque sanctitatem & feruentem Patris Balthassaris spiritum animaduertit , vt erat humilis , voluit S. Ioannem Baptistam imitari , suos discipulos mittentem ad Christum. quare & ipse suos illos Sacerdotes ad hunc Patrem misit , vt cum illis ageret , eos dirigeret , & animaret. Quos hic Pater interdum conuocans adeō excelsē tantoq̄e feruore de Deo colloquebatur , vt per multos dies motus ille in eis perduraret. præscribebat enim illis pœnitentiā , quam exequerentur ; & virē rationem , quam seruarent : & semel in septimana ad Confessionem ad ipsum accedebant , reddēres suarum conscientiarum rationes : & sic euaserunt viri magni exempli agnoscentes & publicantes insignia Dei

G. dona,

c Hier. 23.

29.

dona, quæ sanctus hic Pater haberet ad animas diligendas: idemque agnoscebat reliqui, cum quibus ipse agebat, & nominatim Augustinus Oforius, vir nobilis & egregius, cuius etiæ gratia P. Balthasar confessionem exceperat, quem conualescens idem Pater in propria domo visitans, tanta vifero furore spiritus cum eo egit, ut ipsum vicerit, extraordinaria quandam vitae mutationem faceret ita ut viueret tanquam aliquis Religiosus, & semper se occuparet in operibus misericordiae: cum postea scamnum intueretur, in quo uterque sedebat, admirans dicere solebat: si scamnum hoc lingua esset praeditum, dicere posset, quam alta & exulta, quantoque spiritus furore S. Pater Balthasar mecum fuerit locutus. Plurimum etiam iuventum Franciscum Salzedium, quem S. Mater Therese de Iesu adest in suo libro laudibus extulit: appellabatque Equitem Christianum, eodem quod dicitur Christianam perfectionem cum legibus Nobilitatis coniungere, praescindens in suis moribus quaecunque mundus habet Christo Domino contraria.

SEDE multò adhuc magis iuuit Franciscum Guzmanium filium Mosen-Rubi Braccannotij, primi Patroni insignis cuiusdam Sacelli illius civitatis: qui Franciscus, cum magnos haberet Ecclesiasticos redditus ex Pensionibus & Beneficijs Curatis, habitu tamen saeculari vtebatur, & ipsos redditus expendebat in Equis, in ornato vestium, & in alijs multis rebus huius mundi, non sine scandalo eorum, qui illum nouerant. Huius cor Deum potenti sua manu retegit, & in virum alterum permuteauit. Nam consilio Patris Dionysij Vasquez Collegij

legij Nostri Rectoris, cui conscientiae suæ rerūque
suarum rationē reddere voluit: statim Ecclesiasti-
cū induit habitū & Curatis Beneficijs renūciauit,
reservans sibi ex diuersis Pensionib. mille tantum
ducatos: quorū exigua partē in proprios v̄lus ex-
pendēs, reliquū in pauperes distribuebat. Factusq;
Sacerdos cōcepit cum magna deuotione, & animæ
sux profectu sacrum Missā celebrare. Sed quoniā
paulò post prædictus pater Rector ad locum aliū
migravit: cōcepit cum Patre Balthassare agere, cu-
ius verbis cor eius inflammabatur, & ad pia, &
sancta opera, quæ faciebat, vehementer extimul-
abatur. Solus planè cum uno puero ambulabat,
nec alium famulum, aut domesticum ullum, &
multo minus foeminam, in domo sua habebat.
Studuit valde abstinentiae: etiam si prius de magna
voracitate gloriari soleret: semper occupabatur
in op̄ribus charitatis; ipsem̄ pauperibus infir-
mis ministrabat; medicum ad eosdem accersebat,
aut ad eius domum ipsem̄ accedebat portans
sub pallio vitra vrinaria, ut præscriberet, quid
cum ægrotis esset agendum: accidebatq; s̄pē: ut
eum in eius domo vnā, & altera hora expe-
ctaret, donec rediret, aut ex lecto surgeret:
id quod ipse cū magna animi tranquillitate
faciebat: magna enim eius charitas pa-
tientiam illi hanc præstabat: & similiter ci-
bū ipsum ad ægrotos portabat: nunc præ-
paratum & coctum, nunc incoctum; & in-
terdum ipsem̄ ad macellum ibat, ut carnes
pro ægrotis pauperibus emeret. Et cū post
mortem fratris sui factus esset sancte illius Ec-
clesiae Canonicus: non tamen rationem vitæ,

aut occupationes piæ deseruit, sed nouam potius diligentiam adiecit, redditusque qui ex ea dignitate illi accreuerant, expendebat in subueniendo Monasterijs, Hospitalibus, alijsque priuatis pauperibus, qui humani pudoris causa non mendicabant, etiamsi necessitate & indigentia premerentur. Et aliquo anno curam gerens plus quam trecentorum pauperum, tantas fecit expensas, ut ius redditibus perensis videretur impossibile nisi Deus prompto eius animo faueret. Habuit iam ipse aliquos morbos, quibus Deus ipsum maiorem perfectionem promovit. Et quamuis Balthasar etiam inde discessisset, non tamen desoligeret etiam absens eundem, quomodo poterat, literis datis consolari & iuuare, inter alias autem literas, has ægrotantis spiritui valde commodas Metinæ dedit.

12. Offob.

1567.

E si verear, ne V. D. tantu ex morbis suis scipoficeret, quantu ipse Dominus desiderat quemittit: ubi tam cognoui: D. vestram eiusdem fuisse aut etiam num esse valde defatigata, id tantu mihi fuit consolationi, ut omnes meæ occupationes non potuerint impedire, quod minus eam his literis significarem: Aperi, mi Domine, oculos, & in his morbis agnosce pignus tenerrimorum altissimi, viscerum erga te, nolentis impunitos manent defectus eius, quem ipse amat; nec contentus est quod is anima suâ solam cruci affixa ob continuo crucifixi filij eius memoriam, & commiserationem veterisque hominis mortificationem, qua prauas propensiones & passiones iugulet: sed vult præterea, ut serui sui corpus etiam cruci affigatur, ut si cœiat magis iuxta cor ipsius, euadatq; simili-

Christo

Christo Domino, qui totus fuit semper in cruce. Auidè magnaq; cum animi lætitia exspecto istius Visitationis & crucis fructum. Cùm igitur Deus D.N. sit, qui plantā suam colit, & curat, si fructus erit maior, quām V.D. credidisset, aut sperare potuisset: illū cum egentib. illū cōmunicet. interim curam hāc in me recipiā, vt Patres, & Fratres nostros incitē ad orandū Maiestatem diuinā, ne peccata vestra tantū fructū impediāt; eamq; sanitatē tribuat, quæ ad maiorem ipsius gloriam cedat.

HANC Epistolam hīc volui ponere: tum, vt appareat sanctus Zelus & cura continua Patris Balthassaris erga spirituales suos filios, etiā postquam ab eis discedebat: tum quòd in eadem depingat ipse vitam & exercitia pīj illius Domini, quibus ascendit ad perfectionē per hosce tres gradus: memoriam scilicet & compassionem Christi Domini crucifixi; mortificationē veteris hominis & prauorū morū ac passionum; & ipsummet corpus aliquibus pœnis affectum, laboriosis primum exercitijs ministrando pauperibus; ac dolore & defatigatione propiorū morborū, vt magis conformis euaderet exēplari Sanctitatis ipsius Christi Iesu, iuxta illud Apostoli: d semper mortifica- d 2. Corint. tionem Iesu in corpore nostro circumferimus, vt & 4:10. vita Iesu manifestetur in corporibus nostris.

V A L D E cupiebat vir ille ingredi Societatem; sed non obtinuit, eò quòd multa bona faceret in ciuitate. Sed cùm voti sui compos non fieret in vita: voluit, qua ratione licuit, id obtinere morte; venit enim ad nostrum Collegium, vbi sancte occubuit & in templo nostro sepultus fuit. Iam moriturus dixit, se valde consolatum mori, sciens

G 3 tem

tem se iturum ad fruendum Deo: & beata illa Ma-
ter Theressa de Iesu testata est, se vidisse eius am-
mam ab Angelis perduci ad gloriam.

EVNDBM in modum agebat P. noster Balthas-
sar cum aliquibus alijs præcipuis ciuibus: præscn-
bes cuilibet eā vitæ instituēdæ rationē, quæ statu
eorū maximè quadraret, ita illā eorū cordib. infi-
gens, vt diu & cum ferore in eis maneret.

CVIDAM ciui nominatim suasit, vt omnibu
ferijs secundis conseretur, & cōmunicaret: quo
ille exacte seruauit, ne quidē mutato die per tri-
ginta quatuor annos, & amplius, quibus posse
vixit: tantam ille fidem adhibuit verbis sancti si-
Cōfessarij. Et hac via insignia dona à Deo accep-
i in anima; mō etiam in corporis, & temporalibus
necessitatibus diuinam prouidentiam est expe-
tus. Nā cūn Abulæ solet esse seuerū frigus & al-
quādo nec ligni truncū domo haberet, & famili
aliās effet amola, aliquoties euenit, vt ad ostium
domus, currus lignorū exoneratos inueniret: idq
ip̄e orationibus tribuebat boni sui patris: quib
num aliū numerū habebat piarum & exemplarū
foeminarū, in quibus etiam faciebat notabile fru-
ctum. Harum vna fuit Domina Giomar Vlioia,
quæ cūn nouem decim effet annorū, vidua remā-
sit: cumq; effet aliās pulchra cupiebat ab alijs eri-
ta lis haberi, ideoq; se ipsam exornabat, vt elega-
tior appareret. Cœpit hæc agere cum Patre Bal-
thassare: cuius verba tantā apud eam vim habue-
runt, vt obtainuerint, quidē aliās, quasi impossibi-
le iudicabat: vt scilicet obliuisceretur mundi, &
elegatiarum, ac insolentiarū eius: serioq; tradere
sese Dei seruitio, à cuius benigno fauore magnum
ſeculū

seculi huius pompa contemptū impetravit: ita ut etiam famulos dimitteret, & cùm maioris esset etatis sola iret ad Ecclesiam. Et hac via magna obtinuit à Deo beneficia: cuius est pròprium, honore afficere eos, qui ipsius amore seipso contemnunt; & solatia cælestia illis largiri, qui renunciāt terrenis. Hunc spiritum cupiebat Pater Balthassar imprimere cordibus Dominarum, quæ ipsi confitebantur: addes illis animum, ut proprijs delitijs, & nimijs pompis renunciarent: & quæ ad id animum non habebant, deserebant eius Confessio-nale, nolétes ex eius ore audire, quod nolebant à se ipsis impetrare, ut facerent. Relique autem libentiūs eū audiebant, & gaudebant, se ita instrui, ut suos excessus exuerēt, qualis fuit quædam Dei serua nomine Anna Reyes: quā P. Balthassar mal-leo mortificationis tanquam incudem tutudit, & aptauit: quæ solebat dicere, q̄ solo aspectu ipsam Pater mortificaret; grauisq; ac scuerus eius vultus quē ille interdū ei ostendebat, sufficere sibi ut intelligeret, an aliquid in ipsa esset, quod ipsum offendere: & statim reformabatur. Omnes enim nouerant, displicere ipsi, & grecq; ferre, quod habitus exterior non respōderet internæ recollectio-ni, cui studebat: dicebat enim illis interiora, & exteriora debere vnā incedere. Benè experta fuit hęc Dei serua fructū mortificationis, quam ipsi indi-xit, & in quā multū ipsā inuit bonus Cōfessarius: per eam enim magnū consecuta est suarū passionū dominiū, pacē, & serenitatē magnā in rebus om-nib⁹, & excelsū orationis donū: quia ipse Dominus per ordinarias cōparationes docebat illā diuinorū attributorū celitudinē cum admirādis myste-

G 4 riorum

104 VITAE R. P. BALTHASSARIS
riorum fidei illustrationibus ac sensis; & nomi-
natim ipsius Christi crucifixi; in cuius conspectu
longo tempore hærebat in oratione, quam secura
etiam pœnitentia comitabatur.

C A P V T X.

A B V L A E I V V I T M A R I A M
Diatiam in heroicis eius virtutibus; &
fuit mutua quadam & utilissima
inter eos conferentiacirca
quinq^z patiendi fontes.

D in quo maximè eluxit P. Balthasar in Abulensi ciuitate, fuit auxiliū, q̄ præstítit duabus insignib. sc̄ominis, quæ eodē tempore cū raro virtutis exéplo ibi fuerūt. Quarū altera fuit Maria Diatia, cuius sāctitas fuit valde nota ac célébris in eo loco; & hucusq; eius memoria durat; dignaq; est, quæ perpetuò inter fideles perduret, vt ex eius heroicis exéplis fructum capientes erubescant, quod paupercula quædam rustica, quasi a stell'a (vt Salomon dixit, & S. Gregorius expedit) manibus innitēs eō cōscēderit, vt moraretur in a libus Regu, nō terreni, sed cælestis, cōversationē sham continuā habēs in cœlis: ipsi verò habentes præstatiōres dotes ad ascendēdum & volādū, hæret in infimo terrenis suis affectionib. vincit. Fuit pia hæc mulier valde fœlix; quod P. Balthassarem accesserit; à quo plurimū fuit in hoc suo ascensu adiuta: sed & ipse Pater fœlix fuit, q. od illa ad ipsum venerit: nam & ipse fuit feruen-

a Pron. 30.
28
lib. 6. Moral.
cap. 5.